

[J. Chr. Jensen.]

at denne Lov kan træde i Kraft, før den er udarbejdet, og hvis den er udarbejdet, henstiller jeg til den højtærede Minister, at Udvalget faar Lejlighed til at se, hvad der staar i den.

Jeg vil straks sige, at den bør indeholde det mest mulige, saaledes at Magistratens Beføjelser bliver det mindst mulige. I Bygningsvedtægten foreskrives der, som sagt, alt, hvad der vedrører hele Byggeriets Økonomi, og det bestemmes faktisk, hvad det fremtidige Byggeri skal koste. Her mener jeg, der ikke maa stilles urimelige Krav. Vi skal have et godt, et solidt Byggeri uden Solderi af nogen Art, hverken med Materialer eller Dimensioner. Her maa jeg paa Forhaand være ængstelig. Jeg ved nemlig, at der op igennem Tiderne, og jeg kan godt sige mange Gange uden at det er ordentligt gennemtænkt, er stillet meningsløse Krav til de byggende ved Dispensationer.

Man skal huske paa, at en ny Bygning af i Dag er næsten kun et eneste stort Bundt Dispensationer, og alle disse Dispensionsmyndigheder har hver for sig stillet deres Krav. Jeg skal blot nævne nogle af disse Myndigheder. Der er først og fremmest Magistraten og dens forskellige Afdelinger, Bygningskommissionen, derunder særlige Krav fra Brandvæsenet, Sundhedsvæsenet, samt Belysningsvæsenet, Sundhedspolitiet, Færdselspolitiet, Bygningsmyndighederne, Kommunens Tilsyn o. s. v., og alle disse Væsener har hvert for sig i enhver Byggesag Ret til at stille deres Betingelser, og de byggende har blot at respektere dem, fordi Myndighederne har haft, egentlig ikke nogen som helst Lovhjemmel til alle disse Ting, men den stærkes Ret. Selv om et Byggeforetagende er godkendt i Dag af Bygningsmyndighederne, har man i mangfoldige Tilfælde under Arbejdets Udførelse stillet yderligere Krav om Ting, som koster den byggende mange Penge.

Nu er jeg naturligvis paa Forhaand ængstelig for, at en hel Del af disse Urimeligheder er kommet ind i Vedtægten — denne Vedtægt, som nok skal godkendes af Ministeren, og det er selvfølgelig rigtigt, men er det Garanti nok? Jeg mener det ikke, og særlig ikke for den første Vedtægt. Ministeriet kan fornuftigvis ikke forudsættes at have den Sagkundskab, som kræves for at gaa ind i en særlig, saglig Kritik paa dette specielle Omraade. For en hel Del af de foreslaaede Paragraffers Vedkommende er Ministeren sidste Instans for Afgørelserne, og jeg vil sige, at her har Ministeren en fornøden Sagkundskab at støtte sig til i Magi-

straten og i Bygningskommissionen og i Regulerings- og Taksationskommissionen. Det er jeg tilfreds med, men helt anderledes stiller det sig, naar der er Tale om Bygningsvedtægten. Jeg anser det for det allervigtigste ved dette Lovarbejde, at denne Bygningsvedtægt faar alting med, som det paa nogen Maade er muligt, saaledes at det mindst mulige skal fastlægges af enkelte Væsener eller en enkelt Myndighed. Det, det gælder om paa dette Omraade, er mere end noget andet, at den byggende, som planlægger et Foretagende, saa nogenlunde paa Forhaand kan regne ud, hvad et saadant Foretagende koster — der er Usikkerhed nok i Forvejen, bl. a. ved Obligationskursers Stigen og Fald —, og at der ikke i selve Arbejdet skal ligge Vanskeligheder, som man ikke paa Forhaand kan overse.

Jeg vil derfor henstille til den højtærede Minister, at dette første Bygningsreglement, inden det godkendes, prøves af en Kommission eller et Udvalg. Jeg kunde tænke mig, at en Embedsmand fra Ministeriet blev Formand for dette Udvalg, og at det blev tiltraadt af et Medlem af Akademisk Arkitektforening, et af Dansk Arkitektforening, et af Dansk Ingeniørforening, et Medlem fra Sundhedsstyrelsen, et fra Murerlauget, et fra Tømmerlauget og et fra Snedkerlauget, og at dette Udvalg saa fik Bemyndigelse til yderligere at indkalde Specialsagkundskab, hvor det krævedes. Det er den eneste Maade, vi kan faa et Bygningsreglement, der er, som det skal være, idet man netop fra et saadan kritisk, men ogsaa sagkyndigt Udvalg kunde faa en Gennemgang, saadan som jeg her har paavist, saa at Arbejdet ikke blev dyrere end højst nødvendigt.

§§ 6, 7 og 8 omtaler Magistratens og Bygningskommissionens Beføjelser. Jeg vilde mene, at disse Beføjelser i det allervæsentligste kun burde være en Garanti for, at Loven og Vedtægten, naar nu den bliver godkendt, respekteres. Reguleringskommissionen og Taksationskommissionen kommer jo kun i Funktion i det enkelte Tilfælde, men der er alligevel saa mange Ting her vedrørende dette nye Forum, som jeg i Udvalget vil forbeholde mig at udbede mig nogle Oplysninger om, som vistnok er paa-krævede.

I § 20 tales om Hjørneafskæring, og her synes jeg, at Lovforslaget gaar for vidt. Det er nemlig her, der er syndet med hele den indre By, som jeg sagde før, og i denne Paragraf fastlægges det aldeles bestemt, hvordan Hjørneafskæring skal foregaa i Gader og i den indre By. Det er for øvrigt